

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/134/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2618010364
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2618010364.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci odsúdeného H. F., pre pokus zločinu úverového podvodu podľa § 14 ods. 1, § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Senica zo dňa 7.5.2018, č. k. 2Nt/8/2018-17, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.9.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného H. F., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Senica uznesením zo dňa 7.5.2018, č. k. 2Nt/8/2018-17 rozhodol tak, že podľa § 399 ods. 2 Tr. por. sa žiadosť odsúdeného H. F., nar. XX.X.XXXX v H., trvale bytom R., K. XX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov zo dňa 7.3.2018 na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/82/2015 zamietala.

Týmto uznesením súd rozhodol návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania citovaného vo výroku. Svoj návrh odsúdený odôvodnil tým, že neboli vypočutí žiadni ním navrhovaní svedkovia, a to konkrétne O. menom H., iniciátorka celého skutku G. L., ani jeho mama F. F.. Uvedení svedkovia by podľa neho mohli preukázať, že nemal úmysel spáchať podvod, ale mal v úmysle normálne sa zamestnať ako murár v Hodoníne, pričom pôžičku si mienil zobrať do začiatku a s tým mu prisľúbila pomoc práve G. L..

Prvostupňový súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že predmetné trestné konanie vedené proti odsúdenému bolo skončené schválením dohody o vine a treste. Znenie tejto dohody bolo odsúdenému známe a s týmto súhlasil a prijal ho bez toho, že by akýmkoľvek spôsobom dohodu spochybnil, pričom ešte aj na následne konanom verejnom zasadnutí mal možnosť schválenie uzatvorenej dohody o vine a treste odvrátiť. Toto však odsúdený neurobil, uzavretú dohodu nijako nenamietal a na všetky otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. a/ až j/ Tr. por. odpovedal kladne, vrátane otázky, či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok. Pokiaľ sa tak odsúdený cítil byť vo veci nevinný a chcel, aby jeho nevina bola v konaní preukazovaná cez výpovede ním uvedených svedkov, mal možnosť toto navrhnúť a uzatvorenie dohody o vine a treste odmietnuť, čím by došlo k podaniu obžaloby vo veci a k následnému vykonaniu dokazovania ohľadom jeho viny či neviny na hlavnom pojednávaní súdu. To sa však nestalo, odsúdený sa k spáchaniu trestnej činnosti bez ďalšieho priznal, a hoci výsluchy ním označených svedkov bolo možné vykonať už v konaní Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/82/2015, odsúdený to nenavrhol a nežiadal, v dôsledku čoho nemožno povedať, že by sa v prípade predmetných výsluchov jednalo o nové dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by v rámci obnoveného konania mohli privodiť iné rozhodnutie vo veci.

Okresný súd poukázal na charakter samotného konania o dohode o vine a treste, ktoré bolo uplatnené vo veci odsúdeného. Ide tu o osobitný spôsob konania, v ktorom sa dokazovanie na verejnom zasadnutí nevykonáva, ale sa po prednesení návrhu dohody o vine a treste zistí formou otázok zo strany predsedu senátu, či obvinený inter alia súhlasí, aby sa jeho trestná vec prejedнала touto skrátenou formou, čím sa vzdáva práva na verejný súdny proces.

Vychádzajúc z podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por., ktoré musia byť pre povolenie obnovy konania splnené, ako aj z povahy osobitného spôsobu konania o dohode o vine a treste (v ktorom sa dokazovanie nevykonáva), je zrejmé, že dôvodom, pre ktorý by bolo možné povoliť obnovu konania, v ktorom bola rozsudkom potvrdená a schválená dohoda o vine a treste, sú len tzv. špeciálne dôvody obnovy konania uvedené v ust. § 394 ods. 4 a ods. 5 Tr. por. a v ust. § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov. Ak teda odsúdený odôvodňuje svoj návrh na povolenie obnovy konania vo veci, v ktorej bola rozsudkom schválená dohoda o vine a treste tým, že vyšli najavo dôkazy súdu skôr neznáme, spočívajúce vo výpovediach doteraz nevypočutých svedkov, súd musí takýto návrh bez ďalšieho zamietnuť, nakoľko predmetom konania o návrhu na schválenie dohody o vine a treste nie je dokazovanie.

Odsúdený vo svojej sťažnosti uvádza, že napadnuté uznesenie je v rozpore so zákonom, čím mu súd odňal právo na obhajobu. Podľa odsúdeného z ustanovení Trestného poriadku jednoznačne vyplýva, že je možné povoliť obnovu konania i v konaní, v ktorom bola schválená dohoda o vine a treste a potvrdená rozsudkom, hoci sa nevykonávalo hlavné pojednávanie, a teda ani dokazovanie. Tento svoj názor vyvodzuje zo znenia ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Ak by nebolo možné podať návrh na obnovu konania proti rozsudku, ktorým bola dohoda o vine a treste schválená a potvrdená, muselo by byť takéto ustanovenie uvedené výslovne v Trestnom poriadku. Navrhol, aby tunajší súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Senica na ďalšie konanie.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokmi predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, bolo vykonané v plnom rozsahu v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, pričom prvostupňový súd na verejnom zasadnutí dal odsúdenému možnosť uplatniť všetky jeho práva a uviesť skutočnosti na podporu svojho návrhu.

Pokiaľ ide o vecné dôvody rozhodnutia prvostupňového súdu, tieto boli v písomnom vyhotovení napadnutého uznesenia uvedené v dostatočnom rozsahu, zrozumiteľne a vecne správne. Okresný súd správne interpretoval príslušné ustanovenia Trestného poriadku vo vzťahu k osobitnému spôsobu konania, v ktorom došlo k schváleniu dohody o vine a treste a vydaniu odsudzujúceho rozsudku, vo vzťahu ku ktorému si odsúdený teraz uplatňuje možnosť povolenia obnovy konania. Okresný súd výstižne a presne popísal charakter trestného konania, v ktorom došlo k schváleniu dohody o vine a treste podľa ustanovení § 331 až 334 Trestného poriadku. Aj podľa názoru sťažnostného súdu tento osobitný spôsob trestného konania vylučuje možnosť, aby sa odsúdený neskôr úspešne domáhal povolenia obnovy konania iba z dôvodu, že chce prezentovať dôkazy o svojej nevine, ktorých vykonania sa vzdal v pôvodnom konaní, keď súhlasil, aby sa jeho trestná vec prejedнала skrátenou formou, čím sa vzdal práva na verejný súdny proces.

Pokiaľ by sťažnostný súd prijal argumentáciu obhajoby, konanie podľa ustanovení § 331 až 334 Trestného poriadku by v podstate stratilo svoj zmysel, pretože jeho podstata spočíva v tom, že pri splnení ostatných zákonných podmienok, sa dokazovanie v otázke viny nevykonáva. Pokiaľ sa teda obvinený v pôvodnom konaní vzdal práva na verejný súdny proces, nemôže sa už neskôr, v rámci mimoriadneho opravného prostriedku dovolávať uplatnenia tohto práva.

V ostatnom sťažnostný súd poukazuje na podrobné a obsahovo výstižné odôvodnenie prvostupňového súdu, ktoré si v celom rozsahu osvojuje.

Na základe vyššie uvedeného dospel sťažnostný súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného je nedôvodná a preto ju zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.